

tim & non bonū no-
ficere se pīm mchil a
bonū & nistum. Ad idem q.
t hoc accedit q. si homo per
se solum ex solo suo arbitrio
se facet nistū & bonū am
omne bonū melius sit quā
simplē ēē ipē homo facet
aliqui melius quā deus facet
D's namq. facit de nō exē
te exēs hns namq. libru
arbitrium facit namq. de
simplē exēte & non de bono
exēs bonū & ita opus cre
ate nobilius eēt & melius
ope creatoris quod eēt in
comitemes. Imp. nistifica
tur homo cū dñndit amor
eūs & autitur ab hys in
ferigabz bonis & comitit
ad simili bonū sume dili
gendi sicut est scdm btm
augustini. Pccm est aut
io ab incommutabili hono
ad bonū commutabile. S.
scdm augustini. Amor
est pondus aīe & ordinat
eū & collocat sūl cū ama
to. Si mīc amat vnu ad
per hoc exēs cum eodem
& postea amet aliud q.

et distan^m int̄ p̄us
amatiū ad amatiū sedē
per tantam distanciam
mota est aia in modione
afflāqms in cūfītu suo ab
amorē p̄m in amore sc̄di
s̄ ab oī cōmittabili bono
vsqz ad bonū est distan^m
m̄ m̄ta non quidem loca
lis sed sup̄eminenter, bo
nū nāqz m̄cōmittabile
quod est deus soh̄is m̄fi
m̄tum sup̄eminet creatām
Distantiam at̄ infinitam
non p̄t dīḡ p̄t̄ire n̄ p̄
vtitem infinitam moue
tem. **I**git̄ modo n̄ p̄d̄
mō s̄ta in s̄i n̄stificare
cū p̄t̄seat distancia m̄fi
ntam / non s̄. et n̄ p̄tute
mouente infinitam. **N**on
at̄ infinita que v̄iz fūnto
ope mouet per infinitū
solus dīntatis v̄tū est et
nullus creare. **P**atet q̄
quod nequaq̄ potest fieri
de infinito n̄sticis n̄ p̄t̄
quod dīntatis v̄tū m̄
tūdit in adam n̄stifican
dam + capta eam s̄hi

3 quantū est in uā
latis aero abiit et
deū dūmāns vītū pācō
sunt qm̄ dīcūt. In
uām mām magnificabi
lūr labia mā a nobis s̄
s m̄ dñs. Si em̄ a semper
bonū eēnt intellān bonū
sibi facerent. s̄ intellās
vbum t̄ lingua t̄ labium
intens t̄ om̄is opis p̄nā
p̄nū sicut sc̄ibit quod p̄n
cipū oīs opis est vbum
idqz intellān suū bonū
fatientes lingua suā mag
nificarent et labia p̄fra
sibi facent t̄ cū qm̄ eēnt
dñ mūlūs dñlo subeēnt
Istū respiac̄ possūt lauda
re dñm. Tāns nām
p̄
t̄ maxime om̄i rebū
largitose t̄ consuetuato
Hox aut̄ impietas astri
bit sibi p̄nis virtutū ad
gnē t̄ conseruationem
t̄ hoc nimis a deo tollat
Quia ppter hūm̄is impieta
erroris sūm ip̄nis laudat̄
est t̄ blasphematrie.
Sibi sibi p̄nis om̄ia appon

dñi.

Sunt vos nō videtis me
quod ī aliis metredat
t intelligant se nichil h̄e
quod non reperierunt se p
non posse iustificari n̄ per
grām hoc tū non diligunt
quales sunt om̄s supbi. H̄e
bia nāq̄ est amore excellēte
ppie. Vnde om̄s supbi amat
ut seip̄is t m̄ḡ alioq̄ snt.
Vnde t̄ isti eandē tenet in
pietatem in appetitu et ad
bequa t illi superiores de
qubz pcessit sermo. Cum
solus dei est xp̄um ex crea
torem cā eē qua simus
quam v̄tutum ex qubz ma
infestum est boni simus
t p̄almi bonorū de quibus
vñfacimus manifestū est
quod supbia dum appetit
a seip̄a ī p̄dcis ex aliquo
t ex magna dimitatis xp̄um
concipit t quantū est m̄le
piuat dñm sua dimitate t si
bi dimitatis appetendo. Apro
gat honorē em. Cura ppter
tam hec impietas supbie
quam supradicā impietas
opotentis heretico concordi
ter dicit amī p̄mo anglo

a deo mostante. Tu
ascendam supra alu
altabo somum meū se
bo ī monte testamenū t in
lateribz aquilonis. Ascenda
super altitudinem monum
filis ero altissimo t cum se
bia s̄ appetat dimitam.
et sic quantū m̄se s̄ nat
dñm sua dimitate nulli du
bū qui supbia dñm o nat
vñ dñm laudare non potest.
Quis em̄ laudat quem odit
oīs em̄ laus p̄cidat bonum
ip̄m quem laudat t hoc nō
solus v̄bo sonante extius
s̄ v̄bo interiori hoc quod
foris p̄dicat diligente nego
em̄ potest q̄s laudare dñm
v̄bo mortuo s̄ v̄bo t dñs.
v̄bum aut̄ sonans. q. v̄p̄
intelligentia a'mtūde us
diligens t se p̄ v̄bum extra so
nans foris ad aliu vita est
v̄bi extius sonantis. q. v̄ nō
est v̄bum m̄tūs vñplatiti
non vñnt s̄ mortui v̄p̄
extius sonantis v̄bi. Sc̄tū
est em̄. Non mortui lauda
hūt te dñe. Non ḡ possūt
dñm laudare supbi. Parp 6

modus adit se nichil
quod agmen largitor
recipit studiis hunc diligit
dum mandare potest quod ex in
telligentia diligente pferre
poterit verbū vocale quo dū p
dicet omni bonorū auctorēm
et largitorēm alio quoq; q̄
hunc modi paupērū dū lau
dare nequaq; p̄t q̄ alius a
non credit aut non diligit
dū ex bonorū omni distribu
torem hūnūmī quoq; pau
per nichil expedit aliud q̄
a deo. si. n. credit et diligit
omnā bona a solo deo largi
ri posse nichil expedit aliud
neq; em vel illa bona tū
litoria t̄palia aliud quam
a deo expetenda sunt. Iste
em omni istorū solus verus
dūs est. sit enim. Ne sūt
omis fere siluae. Verus nā
q; dūs est ad cuius mutum
et voluntatē p̄fētē obedit et
obtinet res cū ip̄e dū natura.
Solum at dei magna sunt
op̄a req̄sita in omis volunta
tēs eius. q̄ t̄palia h̄ a solo

In multis deo sūt p̄ceda
aut hoīs in dūm voluntata

tem ergo est aliqua emis
sionā p̄t q̄mo m̄ h̄c
aliquis homo ppter vñutes
et vita que non posset subi
cō m̄ntū amittere. Quod
aut̄ potest quis m̄ntus
amittere quo est in sua li
bā p̄tate quod vō non est
in eius libera p̄tate quis nō
intelligit sub eius dūo nō
sūl igitur de bonis t̄paliis
ab hōiē vel a dūo enīdē
boni est expetendum sed
a solo deo vel a dūo plerq;
tū per manus hoīs velud
per dispensatorem tribuē
dūm. **D**uēadmo q̄ sōta
est furis qui a dispensatore
alicuius hoīs expeteret
bona dūi velud a dūo eorū
dūm bonorum sic non caret
furiū t̄mme qui ab hoīe
petit ut a vō dūo quod so
lius dūi nire dari p̄t ex
dei munere et cum iam h̄c
at quod non n̄ a solo deo
sunt hec t̄litoria expetenda.
q̄ t̄paliū excessus est noctis

Qualeatur simope ne
plus quā congruit h̄c hu
mane p̄sumat q̄s a deo ex